

Sygn. akt IVU 46/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Szlufik

Protokolant: Dorota Węgrzyn

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2013r. we Wrocławiu

odwołania P. H.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)w. W.

z dnia 15.12.2011r. Nr (...). (...)

w sprawie P. H.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)w. W.

o ustalenie

zmienia zaskarżone orzeczenie strony pozwanej i poprzedzające je orzeczenie z dnia 26.09.2011r. Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w. W. w ten sposób, że ustalony lekki stopień niepełnosprawności powoda ma charakter trwały i orzeczenie wydaje się na stałe, dalej idące odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca P. H. wniósł odwołanie od orzeczenia strony pozwanej z dnia 15 grudnia 2011 roku ponieważ utrzymało ono w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności.

Strona pozwana – Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)w. W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie z tym uzasadnieniem, że nie znalazła podstaw do zastosowania przepisów art. 6c ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych /tekst jednolity: Dz. U. z 2011r. Nr 127 poz. 721/, w związku z czym podtrzymała wydane orzeczenie.

Strona pozwana podała, że stwierdziła, iż werdykt organu I instancji jest zgodny z obowiązującymi w tej materii przepisami prawa. Wobec tego podtrzymała dotychczasowe rozstrzygnięcie odnoszące się do odmowy wydania orzeczenia ustalającego stopień niepełnosprawności wnioskodawcy.

Podawała, że dnia 22 kwietnia 2009r. Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w B. zaliczył wnioskodawcę do lekkiego stopnia niepełnosprawności na okres do dnia 30 kwietnia 2013r. Wnioskiem z dnia 18 sierpnia 2011r. wystąpił on o ponowne wydanie orzeczenia z uwagi na zmianę stanu zdrowia.

Strona pozwana podniosła, że według § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. Nr 139 poz. 1328) osoba niepełnosprawna posiadająca ważne orzeczenie o niepełnosprawności lub stopniu niepełnosprawności

w przypadku zmiany stanu zdrowia, może wystąpić z wnioskiem o ponowne wydanie orzeczenia uwzględniającego aktualny stan zdrowia. Warunkiem ustawowym jest stwierdzenie, iż zmiana stanu zdrowia rzeczywiście miała miejsce i to w stopniu uzasadniającym konieczność jej uwzględnienia poprzez wydanie nowego orzeczenia o odmiennej treści. Jeżeli natomiast przesłanka ta nie zostanie spełniona, skład orzekający obowiązany jest odmówić wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Strona pozwana podniosła, że w omawianym przypadku twierdzenia wnioskodawcy odnośnie zaistniałej zmiany stanu zdrowia, nie znalazły pokrycia w dokumentacji medycznej ani w przeprowadzonym bezpośrednim badaniu lekarskim. W myśl definicji ustawowej dla ustalenia niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym niezbędne jest stwierdzenie u danej osoby naruszenia sprawności organizmu oraz: 1) niezdolności do pracy lub zdolności do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej, albo 2) konieczności czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. W ocenie składu orzekającego, biorąc pod uwagę dokumentację medyczną sprawy oraz ustalenia będące wynikiem bezpośredniego badania, wymogi ustawowe nie zostały spełnione.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powiatowy Zespół d/s Orzekania o Niepełnosprawności w B. orzeczeniem z dnia 22 kwietnia 2009 roku zaliczył wnioskodawcę do lekkiego stopnia niepełnosprawności, symbol przyczyny niepełnosprawności: 05-R, orzeczenie zostało wydane do 30 kwietnia 2013r., nie da się ustalić od kiedy istnieje niepełnosprawność, ustalony lekki stopień niepełnosprawności datuje się od 19 marca 2009 r.

Ponadto w części wskazań stwierdzono w zakresie odpowiedniego zatrudnienia, że wskazana jest dla niego praca lekka /punkt 1/, wymaga on szkolenia, w tym specjalistycznego – wg potrzeb /punkt 2/ oraz wymaga konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze oraz pomoce techniczne wg wskazań medycznych /punkt 5/.

W dniu 18 sierpnia 2011r. wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w W. orzeczeniem z dnia 26 września 2011r. odmówił wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z tym uzasadnieniem, że w związku z oceną stanu zdrowia dokonaną na podstawie przedłożonej przez wnioskodawcę dokumentacji medycznej, a także w oparciu o przeprowadzone wywiady i badanie fizykalne stwierdzono, iż mimo zmian w stanie zdrowia skutki schorzeń nadal kwalifikują go do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Nie znaleziono podstaw do wskazania uprawnień do karty parkingowej, gdyż niepełnosprawność wnioskodawcy nie powoduje ograniczeń w samodzielnym poruszaniu się i przemieszczaniu, o których mowa w §5 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. Nr 139 poz. 1328).

Wnioskodawca złożył odwołanie od powyższego orzeczenia do strony pozwanej.

Po rozpoznaniu jego odwołania WZON orzeczeniem z dnia 15 grudnia 2011r. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

(**dowód** : dokumentacja w aktach WZON)

Biegli sądowi z zakresu ortopedii i neurologii rozpoznali u wnioskodawcy: wadę wrodzoną pod postacią klatki piersiowej lejkowatej; niewielką dwułukową skoliozę piersiowo-lędźwiową I/II stopnia z zespołem bólowym w wywiadzie; nadwzroczność obu oczu.

Biegli sądowi podali, że bóle kręgosłupa w wywiadzie z pełnym zakresem ruchów tułowia i bez obecności objawów korzeniowych oraz deformacja klatki piersiowej nie powodują niezdolności do pracy lub zdolności do jej wykonywania jedynie w warunkach chronionych. Wnioskodawca, zdaniem biegłych, nie wymaga czasowej lub częściowej pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych. U wnioskodawcy występuje jedynie ograniczenie zdolności do wykonywania

pracy w porównaniu ze zdolnością, jaką posiadają osoby o pełnej sprawności fizycznej, co jest wymagane w przypadku osób niepełnosprawnych stopnia lekkiego, jak u wnioskodawcy.

Biegli podali, że wnioskodawca jest zdolny do wykonywania pracy lekkiej lub siedzącej. Orzeczonego stopień niepełnosprawności ma charakter trwały – skolioza i klatka lejkowata nie rokują poprawy i orzeczenie wydaje się na stałe.

Biegli sądowi stwierdzili, że wnioskodawca z punktu widzenia oceny stanu chorobowego narządu ruchu jest niepełnosprawny w stopniu lekkim.

(dowód : opinia biegłych sądowych z zakresu: neurologii lek. med. E. T. i ortopedii dr n. med. K. C. k. 6, 7)

Biegły sądowy z zakresu pulmonologii rozpoznając u wnioskodawcy: klatkę piersiową lejkowatą – wada wrodzona; skrzywienie kręgosłupa piersiowo-lędźwiowego, stwierdził, że od strony pulmonologicznej nie jest on osobą niepełnosprawną.

Biegły podał, że nie stwierdził u wnioskodawcy schorzeń układu oddechowego, które w swych skutkach naruszałoby sprawność organizmu, powodując w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy. Nie stwierdza klinicznych cech przewlekłej niewydolności oddechowej, ani zaburzeń wentylacyjnych płuc. Ponadto biegły nie stwierdził cech opresji oddechowej ani sinicy obwodowej, w badaniu usg serca bez cech nadciśnienia płucnego.

(dowód : opinia biegłego sądowego z zakresu pulmonologii lek. med. J. W. k. 32)

Wnioskodawca na rozprawie w dniu 06 marca 2013r. oświadczył, że stan jego zdrowia pogarsza się i lekarze, pod opieką których pozostaje uważają, iż powinien być zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

(dowód : - oświadczenie wnioskodawcy k. 46;

- dokumentacja medyczna wnioskodawcy k. 43 do 45)

W tym stanie rzeczy Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie w nieznaczej części.

Wnioskodawca kwestionuje orzeczenie strony pozwanej i uważa, że stwierdzone u niego schorzenia uzasadniają ustalenie umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego w sprawie, a w szczególności z akt WZON i znajdującej się tam dokumentacji medycznej oraz z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii oraz pulmonologii, Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia w części dot. stopnia niepełnosprawności.

Powołani w sprawie biegli sądowi z zakresu neurologii i ortopedii rozpoznali u wnioskodawcy: wadę wrodzoną pod postacią klatki piersiowej lejkowatej; niewielką dwułukową skoliozę piersiowo-lędźwiową I/II stopnia z zespołem bólowym w wywiadzie; nadwzroczność obu oczu.

Biegli sądowi podali, że bóle kręgosłupa w wywiadzie z pełnym zakresem ruchów tułowia i bez obecności objawów korzeniowych oraz deformacja klatki piersiowej nie powodują niezdolności do pracy lub zdolności do jej wykonywania jedynie w warunkach chronionych. Wnioskodawca, zdaniem biegłych, nie wymaga czasowej lub częściowej pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych. U wnioskodawcy występuje jedynie ograniczenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu ze zdolnością, jaką posiadają osoby o pełnej sprawności fizycznej, co jest wymagane w przypadku osób niepełnosprawnych stopnia lekkiego, jak u wnioskodawcy.

Biegli podali, że wnioskodawca jest zdolny do wykonywania pracy lekkiej lub siedzącej. Orzeczony stopień niepełnosprawności ma charakter trwały – skolioza i klatka lejkowata nie rokują poprawy i orzeczenie wydaje się na stałe.

Biegli sądowi stwierdzili, że wnioskodawca z punktu widzenia oceny stanu chorobowego narządu ruchu jest niepełnosprawny w stopniu lekkim.

Natomiast biegły sądowy z zakresu pulmonologii rozpoznając u wnioskodawcy: klatkę piersiową lejkowatą – wada wrodzona; skrzywienie kręgosłupa piersiowo-lędźwiowego, stwierdził, że od strony pulmonologicznej nie jest on osobą niepełnosprawną.

Biegły podał, że nie stwierdził u wnioskodawcy schorzeń układu oddechowego, które w swych skutkach naruszałoby sprawność organizmu, powodując w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy. Nie stwierdza klinicznych cech przewlekłej niewydolności oddechowej, ani zaburzeń wentylacyjnych płuc. Ponadto biegły nie stwierdził cech opresji oddechowej ani sinicy obwodowej, w badaniu usg serca bez cech nadciśnienia płucnego.

Sąd podzielił w całości sporządzone w niniejszej sprawie opinie biegłych. Są one w ocenie Sądu rzetelne i wyczerpujące, zostały sporządzone zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i dają odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. Zawierają aktualną ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności lekarzy biegłych. Z powyższych względów Sąd uznał opinie za wiarygodny dowód w sprawie stanowiący podstawę ustaleń faktycznych.

Wynika z nich, że wnioskodawca odpowiada kryteriom do zaliczenia do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim zawartych w art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych (tekst jednolity : Dz. U. z 2011 r. Nr 127 poz. 721).

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone orzeczenie strony pozwanej i poprzedzające je orzeczenie z dnia 26 września 2011r. Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w. W.w ten sposób, że ustalony lekki stopień niepełnosprawności wnioskodawcy ma charakter trwały i orzeczenie wydaje się na stałe, dalej idące odwołanie oddalając jako niezasadne.